

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrat à Din 2, do 100 vrat à Din 2.50, od 100 do 300 vrat à Din 3, večji inserati petit vrat à Din 4. — Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12. — za inozemstvo Din 25. — Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101

Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Avstrijski legitimizem kamen spodiske:

Nov razdor med Dunajem in Berlinom

Nemčija se odločno protivi obnovi monarhije v Avstriji, ker bi to prekrizalo vse račune Berlina — Za Nemčijo je postal avstrijski legitimizem zunanje politični problem

Berlin, 19. februarja. b. Ponovno dviganje glave avstrijskih legitimistov je posebno v zvezi s poslednjimi Schuschniggovimi izjavami o vprašanju restavracije in zopetnem poudarku, da je morebitna restavracija Habsburžanov notranjopolitična zadeva Avstrije same, zbudilo veliko pozornost nemških političnih krogov zlasti onih, ki stope blizu vodstvu narodno socialistične stranke. Iz teh krogov se o stališču tretjega rajha nasproti tem novim znakom življenja avstrijskega legitimizma doznavajo naslednje zanimive podrobnosti:

Narodni socialistični stoji slej ko prej na stališču, da ni in ne more biti restavracija Habsburžanov samo notranjaj zadeva Avstrije, temveč zunanjepolitično vprašanje največjega pomena, ki bi ne moglo ostati brez vpliva na avstrijsko-nemški dogovor z dne 11. julija lanskega leta. Nacistična propaganda se prav v zadnjem času zelo trudi dokazati, da niso Habsburžani nikaka »nemška« dinastija, temveč izrazito germanofobska dinastija znane »burgobanske firme«. Berlin se razen tega za-

veda, da nikakor ni osamljen v odklanjanju Habsburžanov, saj so v nacističnih krogih trdno prepričani, da bi nemški stališče podpirle tudi države Male antante in Jugoslavija še posebej. Venadar pa se istočasno zavedajo, da bi Nemčija ne mogla preprečiti povratka Habsburžanov, ako bi se zanj zaradi zaščite svojih posebnih interesov v srednji Evropi zavzela n. pr. Italija. V vsakem primeru pa bi povratak Habsburžanov predstavljal resno nevarnost za mir v Podunavju, in to v dveh smereh: bodisi glede na položaj tako zvanih »nasledstvenih držav«, bodisi glede na splošni evropski položaj. V Berlinu se povrhu zanašajo tudi na angleško stališče v tem vprašanju, ker domnevajo, da ne kaže London nikake naklonjenosti do povratka Habsburžanov. Navsezadnje ni izključeno, da bi se v to zadevo ne vmešalo tudi Društvo narodov, ki bi take važne izpreamembe v srednji Evropi ne moglo molče prezreti.

Nekateri voditelji narodnega socializma so nadalje prepričani, da bi povratak Habsburžanov močno ogrožal obstoj

tretjega rajha samega. Prav te dni so zapisale »Münchener Neueste Nachrichten«, da predstavlja avstrijski legitimizem direktno nevarnost za sedanjo državno zgradbo tretjega rajha in njeno prikritko miniranje na avstrijskih tleh. V dokaz te svoje trditve navaja monakovski list pisani dunajskoga klerikalnega organa »Der christliche Stände-Staat«.

Natančen opazovalec te kampanje proti avstrijskemu legitimizmu pa ne more prezreti, da je zavzela po Schuschniggovem govoru tako ostre oblike predvsem zaradi tega, ker je Pariz z velikimi simpatijami sprejel izjave avstrijskega kancelarja, v katerih vidi potrditev želje, da ostane Avstrija še nadalje samostojna.

Stališče Italije

Rim, 19. februarja. b. V italijanskih odgovornih krogih izjavljajo v zvezi s polemnikom, ki se je razvila po Schuschniggovem govoru glede restavracije Habsburžanov, da smatrajo v Rimu republikansko obliko

vladavine v Avstriji za zadostno jamstvo avstrijske samostojnosti. Vprašanje restavracije habsburške dinastije pa je po mnenju istih krogov zgorj notranje avstrijsko vprašanje. Po informacijah iz zanesljivega vira pa to še nikakor ne pomeni, da se Italija definitivno odmika od upoštevanja morebitne potrebe restavracije v bodočnosti, saj so se o tem problemu tudi v Rimu same že vršili razgovori z avstrijskimi faktorji. Spričo sedanjih dobrih odnosov med Italijo in Nemčijo pa v Rimu nikakor ne žele, da bi vprašanje morebitnega povratka Habsburžanov storilo nenadni prepad med državama, ker je znano, da tretji rajh z vso odločnostjo odklanja že same legitimistično gibanje v Avstriji. To nezaželeno mešanje problemov bi bilo še posebno usodno sedaj, ko se nemški zunanjini minister Neurath pripravlja na uraden obisk na Dunaju.

Za rezerviranost, ki jo glede restavracije habsburške monarhije kažejo v Rimu, je značilno tudi to, da so z nezadovoljstvom sprejeli na znanje Schuschnigovo odločitev, da že v marcu obiše Rim, ker bi ta obisk dal nekatemer samo nov povod za domnevo, da se želi Schuschnigg posvetovati z italijansko vlado tudi glede habsburškega vprašanja.

Zaključek

v Chamonixu

Odličen uspeh Smolej

na 50 km

Chamonix, 19. februarja.

Zadnji dan v Chamonixu je prinesel našemu smučarskemu sportu uspeh, kakršega niso pričakovali niti največji optimisti. Kakor doslej na vseh večjih mednarodnih prireditvah zadnjih let, se je Jugoslavija tudi tokrat izvrsto plasirala na 50 km. Že lani, na olimpijadi v Garmisch-Partenkirchen in leta prej na FIS tekmacah, je bil Smolej v smučskem maratonu na 50 km drugi najboljši Srednjeevropscej, v skupni klasifikaciji pa je zasedel 11. oziroma 10. mesto. Včeraj je pa Smolej prekošil samega sebe. Zopet je bil drugi najboljši Srednjeevropscej, v skupni oceni je pa zasedel nad vse častno 6. mesto. Smučki tek na 50 km na I. svetovnem smučarskem prvenstvu v Chamonixu bo postal častno zabeležen v zgodovini jugoslovenskega smučanja, nič manj pa tudi imo Smolej, ki se je izkazal vrednega naslednika Jožeta Janeša.

Vreme je bilo tudi včerajšnjih prireditv takojeno. Prejšno noč je zapadlo 20 cm novega suhega snega, ki je omogočil prvo vrstno smuk. Start je bil ob 8.30 pri temperaturi 2 pod nivo. Proga je bila izpeljana v dveh velikih zankah po 22 km. Za tekmo sami ni bilo velikega zanimalja med občinstvom in tudi od tekmovalcev jih je mnogo izstalo. Od prijavljenih 45 je nastopilo le 23. Favoriti so bili Finci in Svedci.

V prvem krogu sta bila najboljša Karppinen in Italijan Demetz, ki sta prenemušala progo v 1 ur 45 minutah in sta imela pred ostalimi tekmovalci precej nagnok. V drugi polovici proge so pa nekatere tekmovalci kreplko pritisnili, med njimi zlasti Finca Niemi in Jalkanen ter naš Smolej, ki je prehitel celo vrsto tekmovalcev. Pri km 30 je vodil Demetz, vendar se mu je Niemi, ki je takoj izvstavil razdelil svoje moči, že nevarno približeval. Na zadnji kontroli pri km 39 je Niemi že dohitel Demetza in sta imela oba isti čas 2:47. Pri km 40 je Demetz začel populjeti in ga je prehitel tudi Krappinen, kmanu bi ga pa še tretji Finec Jalkanen, ki pa je na prvem delu proge prevedel zapest na vodah, nato pa je bil imenovan za ranatelja deške in dekliske šole v Trbovljahtrgu, hkrati pa ga je šolska oblast v občigled nje govih velikih strokovnih sposobnosti imenovala za šolskega odbornika za področje sedanjih okrajev Laško, Sevnica in Brežice. V dobi njegovega plodonosnega delovanja kot šolski nadzornik je bil na gornjem teritoriju zgrajenih neč manj kot 46 šolskih sol, kar pa dovolj jasno prikazuje njegovo veliko prizadevanje in odličen vpliv na merodajnih mestih za napredki šolske prosvete. Kot okrajski šolski nadzornik se je pokojnik takoj izvrstil v tistih časih, ko se je naš narod prebiral iz stolnega letargije, na merodajnih mestih, zlasti pa pri dodeli vladni vlasti v Grazu z vso odločnostjo zavzemal za uvedbo slovenskega pouka na šolah podrejenega mu teritorija, kjer se je takrat izključno nemško poučevalo. S tem si je pokojnik sicer nakopal sovraščavo avstrijskih velenemških krovov, toda šolska oblast je njegove vztrajne zahteve in pametne nasvete vendarle upoštevala, ter uvedla na teh šolah slovenski pouk, še več, za njegove odlične strokovne in organizatorične sposobnosti ga je vladu kmalu nato imenovala celo cesarskim evčevcem.

Svoje odlične sposobnosti pa je pokojni prinesel tudi v našo mlado državo. Koj po preobratu se je z vso vremenu lotil del za uspešen razvoj našega narodnega šolsvta. Poleg šolsvta pa je posvečal pokojnik vso pozornost tudi gospodarskim problemom. Zlasti se je mnogo bavil z zadržujočim, saj je bil sam ustavnovitelj zadržujoč elektrarne v Trbovljah in sostanovitelj zadržujoč posojilnice v Trbovljah. Ko je dal leta 1924 solstvu slovo in stopil v pokoj, se je še bolj posvetil zadržujočini in občinskemu gospodarstvu, zlasti potem, ko je bil imenovan generalni trbovški občinski zadržujoč. Leta 1928 so ga trbovški volilci v veliko večino izvolili za župana, na katerem mestu je plodonosno deloval do maja 1924, ko je prostovoljno odstipl spričo boljševnosti in vedno težavnega dela na tem važnem položaju. Z zadržujočim je s svojimi bivšimi edostavci v občinskem svetu zri nazaj na veliko izvršeno delo, na novo meščansko šolo, na novo klavirno in hladilnico, na novi tržni prostor in na še nebrjo drugih koristnih gospodarskih in socijalnih naprav, ki so bile izvršene v dobi najtežje gospodarske krize. Pokojnik je znal vsakogar, ki se je k njemu začekal v vsakdanjih skrbih in nadlogah potoljšati in pomiriti, če mu že ni mogel pomagati. Bil je odličen poznavalec lokalnih razmer in z njemu prirojenim diplomatskim takotonem je znal spremno dosegči zmožno politično osrčje v dolini. Radi tega je imel pri oblastih več vpliv in le redke so bile interventije, boddisi osebne, socialne ali gospodarske narave, da bi ne dosegel začincenega uspeha. Za svoje delovanje na narodno kulturnem, zlasti pa gospodarsko političnem polju je bil pokojnik odlikovan z visokimi kraljevskimi odličji in sicer redom Beloga Orla, Jugoslov. kronske in sv. Save.

Pokojnika, ki je mnogo storil za gospodarski, socialni in kulturni napredok Trbovlj, ohranimo Trbovljani v častnem spomini. Tekmovalci predvsem za to, da si zagotovite v vladni močnejši vpliv.

FIS je tudi določil države, kjer se bodo vrsile prihodnje tekme za svetovno prvenstvo. Za L. 1938 je bil določena Češkoslovaška, za leto 1939 pa Svedska.

Italija in Balkan

Francoske informacije o preorientaciji Italije v pogledu Balkana

nju v balkanske zadeve in medsebojne rivalnosti. Zaradi tega odobrava jugoslovensko-bolgarsko zbljanje in vsako konstruktivno akcijo Balkanske zveze ter izjavila, da morajo balkanske države in narodi sami urediti vse medsebojne spore in tako v sebi najti moči in sredstva za določitev medsebojnih pozicij. Skratka, tako zaključuje rimske določnike »Tempsa«, Italija se želi enkrat izogniti vsakemu direkttnemu vmešavanju v balkanske zadeve in se ne želi odločiti za nobeno izmed obstoječih diplomatskih in političnih struj v tem področju.

Sklepi atenske konference

Službeni komunikate o atenski konferenci Balkanske zveze

Atene, 18. februarja. AA Popoldne so v zunanjem ministrstvu objavili naslednje poročilo o atenskem zasedanju stalnega sveta Balkanske zveze:

Stalni svet Balkanske zveze je imel svoje peto redno zasedanje v Atenah od 15. do 18. februarja t. l. pod predsedstvom dr. Stojadinovića, predsednika jugoslovenske vlade in zunanjega ministra ter sedanjega predsednika stalnega sveta Balkanske zveze.

Posvetovanje stalnega sveta so potekalo v ozraju, obeleženem z najprišrejšnjim prijateljstvom in so omogočila, da se vrnoviti ugotovi popolna enotnost stalničnih nosilcev zunanjega politike štirih držav in solidarnost, ki druži balkanske zaveznike.

Ko je vsestorsko proučil slovenski evropski položaj in vprašanja, ki zanimalo posamezne države Balkanske zveze, se je svet sporazumel, da potrdi svojo voljo, da se ima delovanje Balkanske zveze razvijati z namenom, da pripomore k ohranitvi miru. Vsako prizadevanje in tej smeri bo užival popolno podporo Balkanske zveze.

Zvesta privrženka Društva narodov je Balkanska zveza odločena aktivno sodelovati pri delu v Ženevi, da bo v sedanjih težavnih razmerah Društvo narodov moglo izvršiti svoje visoko polno-

potencialne možnosti. Vokviru mednarodnega delovanja v konfliktu ceni svet Balkanske zveze posebno nedavni sporazum med Veliko Britanijo in Italijo, ker pomeni važen činitelj za ohranitev miru in stabilnosti na Sredozemskem morju.

Stalni svet je z zadovoljstvom sprejel na znanje sklenitev pakta prijateljstva med Bolgarijo in Jugoslavijo, podpisani v Beogradu 24. januarja t. l. Ugotovil je, da ta paket ustreza cilju Balkanske zveze, namreč ohraniti in utrditi miru na Balkanu. Zato misli, da pomejni bolgarsko-jugoslovenski paket dragocen prispevek k obnovi prijateljskega

Vpokojeni ravnatelj GUSTAV VODUŠEK

Hribovje, 18. februarja

Snoči je za vedno zatilni svoje trudne oči šolskega ravnatelja v p. in bivši dolgoletni župan trbovške občine g. Gustav Vodušek. Pokojni je bil markantna osebnost, mož, ki je v našem javnem življenju skozi desetletje vodil vlogo vlogo tako v gospodarsko-političnem kakor v narodno kulturnem pogledu.

Pokojni se je rodil 17. julija 1859 v Vitanju pri Celju. Gimnazijo je obiskoval v Celju, učiteljske pa v Mariboru. Po končani

studijah je služboval najprej v Teharijih, na katerih je bil imenovan, star konjaj 23 let za nadučitelja na šoli v Globokem pri Brežicah, odkoder je bil čez nekaj let premeščen v Hrastnik, od tam pa v Trbovlje, kjer se je pričela njegova prava kariera. Po prihodu v Trbovlje je bil najprej upravitelj šole na Vodah, nato pa je bil imenovan za ranatelja deške in dekliske šole v Trbovljahtrgu, hkrati pa ga je šolska oblast v občigled nje govih velikih strokovnih sposobnosti imenovala za šolskega odbornika za področje sedanjih okrajev Laško, Sevnica in Brežice. V dobi njegovega plodonosnega delovanja kot šolski nadzornik je bio na gornjem teritoriju zgrajenih neč manj kot 46 šolskih sol, kar pa dovolj jasno prikazuje njegovo veliko prizadevanje in odličen vpliv na merodajnih mestih za napredki šolske prosvete.

Cotrije pravno odlične sposobnosti pa je pokojni prinesel tudi v našo mlado državo. Koj po preobratu se je z vso vremenu lotil del za uspešen razvoj našega narodnega šolsvta. Poleg šolsvta pa je posvečal pokojnik vso pozornost tudi gospodarskim problemom. Zlasti se je mnogo bavil z zadržujočim, saj je bil sam ustavnovitelj zadržujoč elektrarne v Trbovljah in sostanovitelj zadržujoč posojilnice v Trbovljah. Ko je dal leta 1924 solstvu slovo in stopil v pokoj, se je še bolj posvetil zadržujočini in občinskemu gospodarstvu, zlasti potem, ko je bil imenovan generalni trbovški občinski zadržujoč. Leta 1928 so ga trbovški volilci v veliko večino izvolili za župana, na katerem mestu je plodonosno deloval do maja 1924, ko je prostovoljno odstipl spričo boljševnosti in vedno težavnega dela na tem važnem položaju. Z zadržujočim je s svojimi bivšimi edostavci v občinskem svetu zri nazaj na veliko izvršeno delo, na novo meščansko šolo, na novo klavirno in hladilnico, na novi tržni prostor in na še nebrjo drugih koristnih gospodarskih in socijalnih

Stavbna dela, ki se nam obetajo

Glasovi o zidanju večjih poslopij v središču mesta so preveč optimistični

Ljubljana, 19 februarja
Stavbna delavnost, ki je v primeru s prejšnjimi leti precej oživila, ni le enoletni pojav, čeprav lanska stavbna sezona še ne pomeni temeljitega izboljšanja. Dovolj znakov je, da lahko pričakujemo tudi letosno stavbno sezono živahnejšo. Kljub podaritvi gradiva in črpalov na denarnem trgu še ne vladajo normalne razmere, bo letos precej zasebnih stavbnih del. Obetajo se nam tudi nekatera večja stavbna dela v Ljubljani, vendar še ni zanesljivo ali se bodo začela že letos.

ALI JE V LJUBLJANI ŽE DOVOLJ STANOVANJ?

Glede vprašanja, ali je Ljubljana že saturirana s stanovanji, so naziranja zelo različna. Najemniki trde, da hišni lastniki z izvestnim namenom naglašajo, da je v Ljubljani že dovolj stanovanj ter da je nesmiselno zidati še stanovanjske hiše. Zato se najemniki sklicujejo, da so stanovanja še vedno predraga v primeri z dodatki uradnikov in srednjih stanov s plohom, da o potrebi cenenih, zdravljanih stanovanj za revne ljudi s plohom ne govorimo. Sklicujejo se tudi na to, da bi ne bil niti zanesljiv znak, da je stanovanj že preveč, čeprav bi bilo mnogo starih stanovanj praznih. Stanovanja v nešteh starih hišah so namreč nehigijenična, nimajo primerne svetlobe in ne dovolj prostornine, niso dovolj zračna in navadno so tudi vlažna. V resnici so pa po vojni, ko je bilo od leta do leta več novih stanovanjskih hiš, mnogi hišni lastniki preuredili stara stanovanja. Samo po sebi se razume, da niso preurejeni še mnoga stanovanja in da nekaterih s plohom ni mogoče izboljšati.

KAJ PRAVI STATISTIKA

Ce hočemo torej odgovoriti na to vprašanje objektivno, se ne smemo ozirati le na mnenje stanovanjskih najemnikov in hišnih lastnikov, temveč bi bilo treba vprašati strokovnjake za strokovno presojo. Zašti naši strokovnjaki nimajo pri rokah popolne statistike. Vedo sicer koliko stanovanj je v Ljubljani in koliko bi jih bilo treba vsako leto sezidati novih, toda ali je že kdaj ugotovil, koliko je še v Ljubljani neprimernih stanovanj, ki bi jih s plohom ne smeli šteti med normalna, stalna stanovanja, temveč kvečjemu med začasna? Pri nas menda nihče ne računa, da postane vsako leto 1% stanovanj nerabnih, kar je prejšnja leta znašalo okrog 90 do 100 stanovanj na leto. Teoretično je bilo dognano, da bi bilo treba v Ljubljani vsako leto 188 novih stanovanj, ko se niso bile inkorporirane okoliške občine. Dzaj se je to razmerje seveda nekoliko spremeno. V letih 1890 do 1910 je Ljubljana pridobila povprečno po 140 stanovanj. Niti za eno hišo in niti za eno stanovanje se po mestu ni obogatilo 1. 1917 in 1918. Od 1. 1906 do 1934, ko je znašala pred vojno povprečna potreba 110 hiš na leto in po vojni 188 stanovanj, je Ljubljana pridobila skupno 4.659 stanovanj. Po vojni se je število novih in adaptiranih stanovanj povečalo do 1. 1934 na 3.798. Strokovnjaki so trdili, da so bile 1. 1934 že normalne stanovanjske razmere, da je bila stanovanjska kriza

premagana. Število ponudb se je skoraj povsem izenačilo s povporavnjem, vsaj teoretično, dočim najemniki trde, da je stvar v praksi drugačna, namreč, da je še vedno velik naval na primerna nova stanovanja, ki niso predraga. V resnici opažamo, da so stanovanja v mnogih novih hišah oddaljeno celo, preden je hisa pod streho. Po številu je bilo namreč že nekaj let dolvodj stanovanj, ni pa še dovolj primernih stanovanj. Mnoga ljubljanska stanovanja so zelo primitivna. Žal nimamo statistike, ki bi nam lahko pokazala, da večina hiš nima kopalič. Toda to bi še ne bila največja nesreča. Pomisliš je treba, da mnoga stanovanja v starih hišah nimajo niti straniči s tekočo vodo, precej stanovanj je pa celo brez stranič. To se pravi, da več stanovalcev uporablja skupno stranič. Mnogo je tudi stanovanj, ki nimajo vodovoda. Razmere so se poslabšale v tem pogledu zlasti po inkorporaciji, ko moramo pristevati med mestna stanovanja tudi periferijska.

LANI 481 NOVIH STANOVANJ

L. 1935 se je število stanovanj v Ljubljani povečalo za 219, lani pa je Ljubljana pridobila celo 481 stanovanj v 140 novih hišah. Vprašanje je, kako je sestavljena statistika za lani, ali je računana tudi že periferija, ki predlanskim še ni spadala pod mestno občino, ali ne. Kljub temu pa lahko sprevidimo, da je bila lanska stavbna sezona precej živahna ter da je število novih stanovanj skoraj doseglo višino leta 1931, ko je bilo 487 novih stanovanj.

NOVE STAVBE, KI SE NAM OBETAJO

Tudi letos bodo zasebniki še precej zdali stanovanjske hiše. Že delj časa se pa pripravljajo tudi nekateri na zidanju večjih poslopij, ki bi ne imelo zgolj stanovanjskega značaja. Tako se bo morda premašilo z mrtve točke vprašanje zazidave celotnega tako znanega Dukčevega bloka ob Tyrševi cesti, kjer so zdaj parcele v rokah več lastnikov. Samo po sebi se pa razume, da ne bo še tako kmalu zazidan ves blok že letos, čeprav bi zadeva še tako zadovoljive dozorela. Glasovi o zidanju nekaterih poslopij v središču so mnogo preveč optimistični. Tako n. pr. še vedno ni padla odločitev o zidanju novega hotela »Slon«. Ce bi bila pogajanja ugodno rešena med lastnikom in gradbenim uradom, bi najbrž že letos začeli zidati. Preveč bom basticne so bile tudi govorice o zidanju Batinega nebotičnika na vogalu Aleksandrove ceste in Šelenbugove ulice. Vprašanje je še, če bo podjetje investiral denar za zidanje velikega poslopja v Ljubljani. Vendar lahko računamo, da bo najbrž prej ali slej prišlo do zidanja te ali one večje stavbe, ki smo jo omenili. Med nje je treba tudi pristeti Mayerjevi hiši na Marijinem trgu. Med večja poslopja, ki jih bodo začeli letos zidati v Ljubljani, pa ne moremo pristevati nove bolnice. Med poslopja javnega značaja, ki jih bo Ljubljana dobila pri slej, spada tudi Tehnični dom. V bližnji bodočnosti bo najbrž zidala tudi poštna hranilnica stanovanjsko hišo za svoje uradništvo, čeprav še nima parcele za njo.

Občni zbor Touring kluba

Ta za naš tujski promet zelo važna organizacija lepo napreduje

Ljubljana, 19 februarja
V malih dvoranih hotela Metropol je bil v torek zvečer obenž zbor Jugoslovenskega Touring kluba. Organizacija je velikega važnosti za naš tujski promet in za čim ugodnejše potovanje ne samo po ožji domovini, marveč po vsej državi. Zbor je otvoril ob lepi udeležbi predsednika g. inž. Ivo Bartl, ki je uvodoma pozdravil podpredsednika centrale, direktorja dr. Žejaka in druge goste. V topikh besedah se je spomnil nedavno umrlega vzornega člana kluba, trgovca, gospodinjčarja ter posestnika Alojzija Špindlerja iz Trebnjega, katerega spomin so navzoči počastili z vzklikom »Slava!«. Predsednik je obširno poročal o delu med letom, spominjanje se tudi začetnih težav, ob ustanovitvi kluba pred dvema letoma. Iz pripravljalnega odbora 10 članov je načratal sedaj že volitka družina Touring kluba, ki steje danes na 400 članov in se sproti kaže povod še večje zanimanje za pristop v organizacijo. Posebno pozornost je odbor posvečal med letom stanju naših cest ter povsod skušal odpraviti nedostatke. Enako je seve klub skrbel za do-

tok turistov iz tuhih zlasti pa sosednjih držav ter jim skušal povsod tti na roko. G. predsednik je v svojem govoru posebno poudaril potrebo po turističnem dajanju, ki naj se čim prej uvede v naši državi, ker je sprito enakih ukrepov v tujini nevarnost da bo tujski promet v naši državi v bodoče močno nadzadaval.

Tajniško poročilo za preteklo poslovno leto je podal g. Janez Jerman. Takoj v začetku je naglasil, da je dosegel klub tudi v preteklem letu lepe uspehe. Število članov se je dvignilo posebno v vstopu biciklistov. Lani je bilo izdanih 135 kolesarskih triplikov, več motociklističnih ter 47 mednarodnih dokumentov za avtomobiliste. Po potetu je klub priredil dvodnevni izlet na Grossglockner, ki se ga je udeležilo 29 članov. Povsod so bili lepo sprejeti, posebno pa od sekcijske avstrijskega Touring kluba v Beljaku, ki je priredila izlet svojega članstva v Ljubljano ob času jesenskega velesejma, s skoro 100 člani. Letos 11. julija je klub povabilen v Beljak, priki mestnih svečanosti. Člani klubu so se udeleževali raznih sportnih prireditv

45

— Kako srečna bi bila, če bi jo bila mogla pestovati in bdati nad njo vse življenje. V vaši osebi mi pošilja usoda nadomestilo in tolazo. Ce se vam zdi, da me boste mogli ljubit, vam lahko jaz rečem, da vas že zdaj ljubim.

Tako sta stali roko v roki in se vsi srečni gledali. Ves Minin strah se je razblinil, njeno plemenito srce ni več čutilo ljubosumnosti. Svoje življenje bi bila dala za to, da bi v Lucijino dušo nobena grda misel ne našla poti. Iz jasnega pogleda njenih modrih oči je bračna poštenost in krepost.

— Zelo sem srečna. — je vzkliknila z vso radostjo tega novo odkritega čuvstva. — Zdaj ste povsem moja.

Lucie se je zdržala in ji pokazala na svojo črno obliko, rekoč: — Se ne povsem zaenkrat žalujem in živim v svojih težkih spominih. Vidite, da sem se povsem uklonila vaši volji in da sem pripravljena slediti vam skozi življenje. Vendar bi pa rada ostala še nekaj časa sama. To sem dolžna tisti, ki sem jo izgubila in ki me je tudi globoko ljubila. Zasižuila je, da jo objokujem. Ko bo konec mojega žalovanja, se vrnem k vam. Dotlej pa prosim, da me pustite samu. To bo moje slovo od samotarstva, v katerem sem živel dolej.

— Pa naj bo, — je dejala grofica, — vašo željo rada upoštevam, toda težko se ločim od vas. Tem večje bo pa moje veselje, ko se povrnete. Vstali sta. Grofica je spremila Lucio, ki se je

ob koncu sezone pa je sledil enodnevni izlet na Bloke.

Lani si je klub mnogo prizadeval, da bi dosegel pocenitev bencina in se je poparečilo dobiti za člane popust 30 par pri litru in sicer na črpalki Standard Vacuum Oil Company ter na vseh črpalkah tvrdke Pipan & Co. Žal pa je bil ta popust 11. januarja prekinjan z motivacijo da je cena bencina spet zvišana zaradi poviške cene, a so izgledi, da bo popust spet dovoljen če se razmreje spremene. Te dni se je na bencinu znova podražil. Naša država bi moral enkrat za vselej napraviti konec izkoriscenja našega trga po močnih inozemskih družbah, a tudi sami bi morali znati, previsoke troškarine, ako ji je na tem, da se bo pri nas razvil avtomobilizem. Lani smo uvozili le 1228 osrednjih in 427 tovornih avtomobilov, kar je za obujedenost in obveznost naše države vsekakor premalo. Kar se tiče cestnih del, ta le počasi napredujejo in vs. težko pričakujejo, kajti se prične graditi mehnar-

na avtomobilska cesta Ljubljana — Šentvid.

Blagajnsko poročilo g. Franu Khanu ugotavlja, da je imel klub med letom pravilna 102.000 Din. Za nadzorni odbor je poročal g. Ivo Marinko in predlagal razrešitev, ki je bila soglasno sprejeta. Sledile so volitve nove uprave ter so bili izvoljeni: ing. Ivan Bartl, Rudolf Zaloker, Slavko Pantar, Janez Jerman, Franc Borštnar, Franc Khan, Ivo Lukšić, dr. Josip Fačnik, Lojze Cirman, Pavel Fabiani, Josip Hafner, Evgen Lovšin, Hieronim Demšar, Anton Skrjabnec, Albin Smrkov, Jan Čepan, dr. Ludvik Lajovic in ing. Ciril Pogačnik kot zastopnik Kajak kluba v nadzorni skupini. Dr. Rudolf Marn, Ivo Marinko, Aleksander Friedrich, Franc Holzhauser. S tem sta bila dolčena tudi delegata za centralno, in sicer Slavko Pantar ter Evgen Lovšin.

Pri slučajnostih je bil določen program dela za letosno sezono ter se je razvila tudi živahnna debata o nameščanjih izletih po naši državi v inozemstvu.

Abesinski cesar

v izgnanstvu

Haile Selassie živi zdaj zelo skromno v angleskem mestu Bath

Mož nizke postave in temne polti stoji na vogalu neke ulice v mestu Bath pod odprtim dežnikom, da je zavarovan pred dežjem. Čaka na tramvaj, ki naj ga odpelje domov. To je abesinski cesar, Lev iz Judeje, ki je sedel nekoli v Addis Abebi v senci zlatordečega ceremonijelnega dežnika svojih prednikov. Sedanji naslov Njegovega cesarskega Velikanstva abesinskog cesarja se glasi skromno Fairfield, Neubridgehill Bath.

Varja z rasom Kasom, največjim abesinskim bojevnikom, ki živi v Fairfieldu kot cesarjev stalin spremjevalec. Potem sede

cesar k delu, telefonira uradno z abesinskim poslanstvom v Londonu in dela na svoji knjigi, zgodovini svojega življenja in abesinske vojne. Knjiga bo v kratkem končana. Popoldneve preživlja navadno s cesarjevo ženico Zaglula pašo, ki je umrl pred devetimi leti. Lani so njegove zemške ostanke odkopali in prenesli v mavzolej, mumije so pa spravljene nazaj v muzej, kjer so niso dostopne javnosti. Od takrat se v Egiptu neprestano govorji o tem, kaj storiti z njimi. V poštev prihaja najbolj predlog, da bi zgradili za njegove zemške ostanke odkopali in prenesli v mavzolej, bodisi v Gize ali pa v Hellopolisu. Najbrž bo mavzolej v Gize, ker je tam zrak bolj suh in se dajo mumije bolje ohraniti. Mumije bodo spravljene v mavzolej prav tako, kakor v piramidah in oko živega človeka jih ne bo smelo več videti.

Prof. Franjo Sič: Knjigovodstvo

Ljubljana, 19 februarja
»Slovenski Narod« je o Strokovni začetki poročal že v začetku septembra, ko je začela izdajati res potrebne strokovne knjige in je kot svoje prvo edicijo izdala prof. Fr. Siča »Knjigovodstvo«, I. del. Nedavno je prvi knjigi sledila že druga, v kratkih presledkih pa bosta izšla še III. in IV. deli Sičevega »Knjigovodstva« tako, da bomo kmalu imeli popolno izdajo tega zanimivega dela.

Sičovo »Knjigovodstvo« je namenjeno predvsem samoukom, ki se žele seznaniti s knjigovodstvom in imajo resen namen istega spoznati od najnizje do najvišje stopnje. Knjiga pa je seveda namenjena tudi strokovnjakom praktikom, ker obravnava bilance delniških, javnih in komanditnih družb, zadrug z omejeno in neomejeno zavezo ter različnih drugih prigordnih, poleg tega pa se uvaja tudi v organizacije in transmisije ter prehode iz ene družbe v drugo. Poleg tega avtor zelo podrobno pojasnjuje temelje bančnega, industrijskega, tovarniškega, specijskega in komisjskega knjigovodstva tako, da je ta administrativna panoga res vsestransko obdelana.

Sičovo »Knjigovodstvo« je namenjeno tudi trgovcem in organizatorjem, ker prikazuje moderne ameriške oblike, modernejše kartotečne in najmoderneje kopirne (prepisne) sisteme knjigovodstva, poleg tega pa tudi razne kontrolne naprave, salne kontrole s praktičnega in teoretičnega stališča. Avtor je naposlед dodal tudi lastne teze in hipoteze srednje in sistemski teorije ter prehode iz ene družbe v drugo. Poleg tega avtor zelo podrobno pojasnjuje temelje bančnega, industrijskega, tovarniškega, specijskega in komisjskega knjigovodstva tako, da je ta administrativna panoga res vsestransko obdelana.

Kot prihodnjo knjigo je napovedala »Strokovna založba« delo prof. Cerneta »Poslovni spisi v srbohrvaščini«, ki bo vsebovala dopise v blagovnem prometu, reklamacije in preklice, menična in opomniljiva pilna, komisije, informacije, okrožnice, priporočila, pisma, oferte potnikov, dopisovanje z zavarovalnicami, ponudbe, prošnje, zgodovino podjetij, bank in drugih podobnih ustanov ter naposlед izvleček iz srbohrvaških pravopisov in razlage strokovnih srbohrvaških izrazov. Poleg tega namerava, da izredno knjigo izdati tudi »Blagoznanstvo«, ki bo neimovno vzbudilo doči zanimanja, saj imamo baš Slovenci res malo dobrih in pojednino, a vendar temeljito pisanih strokovnih knjig.

de Jessac. Za njimi so prihajali Armand, baron Tresorier, elegantni Firmont in Paul Cravant. Baron Tresorier in vsi gospodarji razen igralca so bili v jahalnih oblikah. Grofica je bila odšla po stopnicah verande in se obrnila k enemu izmed služabnikov, rekoč:

Asthone, poglejte, prosim, če je gospodinja Andrimontova že pripravljena.

Služabnik je izročil uzdo konja enemu svojemu tovarisci in